

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnistvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovetijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Avstro-ogerska carinska zveza.

x. Moj prijatelj g. V. je hud nasprotnik vseh carin. On trži na debelo z vsakojakim galanterijskim blagom, domačim in inozemskim, ima tedaj dosti opraviti s carinskimi določbami in prilike dovolj, da primerja kvaliteto domačega blaga z inozemskim. Ko se te dni pri njem oglasim, potožil mi je, da je spet carina poskočila za nekatere izdelke, katere dobiva iz Bavarskega, ker se sploh v Avstriji ne izdelujejo. „Carina, pravi, je največja krivica za konsumenta, ker je prisiljen slabeje domače blago tako drago plačevati, kakor bi ga stalo fino tuje, ko bi se ne zahtevalo do 100 % vrednosti in več carine na meji. Poglejte te glavničke, — in pokazal mi je razne glavničke različne velikosti, izdelane iz rogovine, — to je domače blago, plod hišne industrije okoli Škofje Loke in primerjajte jih s temi — in postavil je pred mene cele pakete iz druge omare, — te dobivam iz Švice in s Francoskega. Na prvi pogled vidite velikanski razloček. Rogovina izbrama, zobje gladki, jednake izrezani in skrbno izpiljeni pri francoskih, a pri domačih ostri, resasti, neopiljeni zobje, da Vam lase in kožo odkrknejo, ako se ž njimi češete. Le poskusite!“ In res sem poskusil in moral pritrditi, da, kakor je dejal moj prijatelj, nobena mati, kateri se smili otrok, mu ne bo glave česala s tako ostrino.

„Pa zakaj se ne izdeluje boljše blago?“ nadaljuje g. V. „Ker je izključena konkurenca boljšega po carini. Jaz kažem tistim, ki se pečajo s tem hišnim obrtom, francoske in švicarske izdelke in je nagovarjam, da naj bi tudi tako blago delali, naj bi je potem toliko dražje prodavali. Pa stara navada je železna srajca in če prav sami priznavajo, da bi znali napraviti ravno tako blago, vender rajši ostajajo pri starem šlendrijanu. Kakor sta delala ded in praded, tako sin in unuk. Zakaj bi se trudil izdelovati boljše blago, dokler more prodati tako robo? In isto tako je s krtačami, katerih se na kmetih mnogo izdeluje, z otroškimi igračkami, s pletenimi jerbasi itd. Carina torej ne

le, da draži konsumentom njihove potrebe ali da jih sili, toliko novcev izdati za slabo blago, za kolikor bi dobili fino, še po vrhu ovira obrtni napredek, ker se producentu ni treba truditi v boji proti konkurenciji, katero mu odpravi država s svojo carino.“

Jaz ugovarjam, da ima carina pač dvojni namen: 1. braniti domačo industrijo, da je tuja ne zaduši in ne uniči, in 2. pomnoževati državne dohodke. „Dobro, mi odvrne, pa s tem, da se z nenaravnimi sredstvi brani domača industrija proti konkurenciji, se jej ne stori nobena dobrot. Vi veste, da se jaz že dolgo trudim pridobivati izdelkom kranjske bišne industrije kupcev v sosednjih deželah, da bi naši ljudje imeli dobrih in gotovih zaslužkov. Pa kaj čem s takim nejednakim, surovo izdelanim blagom?“ — Jaz menim, da manjka potrebnega pouka, obrtnih šol, izložeb, kjer bi ljudje videli vzglede itd. G. V. sicer to prizna, pa kot prepričan privrženec manšeterskega uka o prosti trgovini, pričakuje povzdigo obrta in trgovine le, če se odpravi carina in če je konkurenca neomejena. Sklicuje se na John Stuart Milla, na Careya, na Lista in druge sloveče nacional-ekonome, kateri so že zdavnej dokazali, da carine so le na občno škodo dežel, katere je nalagajo. Pravi, da mu ti od vsega sveta priznani učenjaki več veljajo, kakor tisti od fabrikantov podmiteni časniki, kateri upijejo po varstvenih carinah.

„Vem, mu jaz pritrdim, da so Skene in tovariši pred nekoliko leti zložili 60.000 gold. za „Deutsche Zeitung“, da zagovarja visoke carine. Nasproti pa tudi manšeterska stranka ni rok križem držala in znano je, da so tačas, ko se je obravnavala nova trgovinska pogodba mej Avstrijo in Anglijo, angleški fabrikantje zložili pol milijona goldinarjev, s katerimi so plačevali avstrijske časnike; največ je nagrabila „N. Fr. Pr.“, zato pa je ostala dosledna in še dandanes zagovarja načela svobodne trgovine. Pa faktum je tudi, da se vse velike države čim dalje tem bolj ob mejah branijo pred uvažanjem tujega blaga. Zdaj že celo na prirodne pridelke, žito, živino nakladajo carino.“

Ta pogovor napotil me je, da izpregovorim nekoliko besed o ponovljenji avstro-ogerske carinske in trgovinske zveze. Jeden del nagodbe je namreč urejenje carinskih razmer mej našim in ogerskim delom cesarstva. Oggersko je v prvi vrsti kmetijska dežela in glavni produkt izvažanja so prirodine: žito, vino in živina. Pri nas na Avstrijskem pa je že tudi industrija močno razvita in naši industrijalni proizvodi izvažajo se v veliko večji meri, nego ogerske prirodine. Ako se je v dobrih letinah ogerskega žita izvažalo za 100 milijonov goldinarjev, prodali so naši fabrikantje za 400 milijonov in več goldinarjev svojih izdelkov v tuje dežele. Ogrom je tedaj na tem, da druge dežele puste prosto uvažati žito, in da bi si pridobili tako predpravo, pripravljeni so privoliti drugim deželam nižje carine za fabrikate pri uvažanju na Avstro-Oggersko. Ravno nasproti zahtevajo na naši strani industrijalno napredujoče pokrajine, vzlasti Nižja Avstrija, Česko, Moravsko in za železnino tudi planinske dežele, da se po visokih carinah na meji zapreči uvažanje tujih fabrikatov.

Za oggersko polovico je tedaj bil hud udarec, ko sta glavna žitna kupca: Nemčija in Francoska letos meje zaprla proti prostemu uvažanju žita in zahtevata carine po 3 marke oziroma 3 franke za kv. (kvintal) pšenice in razmerno za druga žita in za moko. Bismarck storil je to agrarni stranki na ljubo ne oziraje se na konsumente, katerim je s tem podražil najpotrebnejšo hrano: kruh. Francozi pa so tudi vsled vpitja poljedelcev in da bi pomnožili si državne dohodke, upeljali carino na žito.

Nemčija použije na leto do 24 milijonov kv. pšenice, prideluje pa le 15 do 18 milijonov. Uvažalo se je v Nemčijo l. 1884 5-6 milijonov kv. pšenice, 3-8 milijonov kv. ječmena, 6-8 milijonov kv. rži in 2-8 milijonov kv. ovs. Iz Avstro-Oggerskega se je na Nemško uvažalo žita l. 1881 za 93-2 milijonov mark vrednosti, leta 1882 za 135-9 milijonov, l. 1883 za 114-6 milijonov mark. Carina na žito bo storila, da bodo poljedelci na Nemškem več žita pridelali v tem, ko so dozdej na mnogih krajih opuščali njive, ker se jim ni splačevala žitna

LISTEK.

Potopisne arabeske.

IX.

Gospod urednik! Kakor ste razvideli iz mojega poslednjega pisma, ne godi se mi tu doli v Sremu baš preslabo. Toda, če se je kaka „krasnoslovna“ trejalka tresla za moje izveličanje, češ, da sem se pregloboko ugreznil v kulinarske misterije „nečistih“, razkošnih Srbov, prosim Vas, da njo potolažite in jej povejte, da sem že davno zopet ostavil tisti zapeljivi pravoslavni Surduk in ko jej pridejo te profane vrste pred prebrumne oči, hladil si bodem jaz svoje ob ljubeznivosti sremskih krasotic razgreto srce v idilskem zatišji — Soriniga izvora. . .

Zakaj da sem naglasil pravoslavnost goraj omenjenega sela? Za to, da vidite, kakó se tu doli v Sremu vera spreminja od sela do sela, dà! v jedni ter isti vasi imate izpovedovalce različnih ver, kakor ste se nedavno prepričali v Beški. Da se boste pa vedeli orijentovati, ako Vas danes ali jutri pot zavede sem doli v ravni Srem, ovaditi Vam hočem nekatera znamenja, po katerih boste takoj že z daljave spoznali, kakšne vere da so prebivalci

dotičnega sela, in sicer na — zvonikovi strehi kakor tudi in posebno na njegovem križi. Cerkveni zvonik, ta pomenljivi „kažipot“ iz pozemske bede v nadzvezdno kraljestvo nesmrtnih duhov, visoki, šilasti zvonik, kateri Vam tu doli na brezmejni ravnini, smelo in ponosno po konci stoječ, oznanja, posamična, po širnem polji raztresena sela, ta zvonik namreč Vam je vidno znamenje, da-li se okrog njega zbirajoči verniki križajo od desne na levo ali naopak, s celo „šako“ ali samo s tremi prsti. Zvonikova streha pravoslavne cerkve vzgrajena Vam je ponajveč, da ne rečem izključljivo, v bizantskem zlogu: visoko in vitkostasno. Zdolaj ob zidu zvezana je streha v debelo v razne ogle ubrano oblo, na kateri se kvišku vspenjajo tenki stebri, noseči na svojih kapitelih iz raznovrstnih ornamentov in peres sestavljeno krono, iz katere se dviga v sinji vzduh visok pozlačen križ. Po vsej strehi, zlasti dolaj po obli in ob stebrih navzgor, kakor tudi na kapitelskem pokrovu vijejo se pozlačene arabeske lesketajoče se ob solnčnem svitu daleč na okrog znad temno bojane strehe. Ali kakor sem rekel: križ, na vrhunci zvonika je pravi znak verskega izpovedanja, kajti tudi katoliške cerkve imajo nekatere pravoslavnim slične zvonike in narobe. Ako ima zvonikov križ na svojih (treh) koncih okroglo zavite obroče ali oble, znajte, da je to rimsko-ka-

toliška cerkev; če pa vidite, da so križevi konci obiti še s posebnimi poprek in navpik stoječimi trščicami, dospeli ste pred cerkev tako imenovanih „razkolnikov“, ali grško-nezjedinenih pravoslavnih, dočim Vam podolgast, gladek jednostaven križ brez vsakeršne okraše oznanja „unijatsko“ katoliško-grško cerkev. . .

Tukaj bi Vam zdaj prav rad opisal posamične versko-cerkvene obrede različnih pravoslavni cerkv, ali glejte! v tistem z bagremi obsenčenem Surduku dospel sem bil nevedoma na strmi rob Dunavskega obrežja in bilo je meni: neutешno hrepenenje v tuje, doslej nepoznane kraje se me je polotilo, zlasti, ko sem zagledal po Dunavu sem gori plavajoči parobrod — nemudoma sem dal napreči ter sem se odpeljal na parobrodniško postajo v — Stari Slankamen, ne da bi bil pohodil znamenito v obliži Surduka „ležečo“ slovaško naselbino Staro Pazovo. No, preloženo ni zavrženo: imela bodeva še dosti prilike za ogledovanje, ne samo tega selišča, temveč raznih drugih sremskih mest in vasij. Za zdaj pa: z Bogom ravni žitorodni Srem!

V Starem Slankamnu, ne velikem selu ob Dunavu, nasproti izlivu Tise v Dunav, ujel sem, — do parobrodovega prihoda — še jedva toliko trenutkov, da sem pogledal gori na sive razvaline nekdanjega starega gradu dvigajočega se na zapadni strani sela na

setev. Ogersko žito se je že poprej moralo boriti s konkurenco ruskega in ameriškega žita, vsled carine pa se bo še manj žita uvaževalo, torej bode cena še slabša. V severni Ameriki se je sicer letos po poročilu poljedelskega departementa za 3 milijone acres zemlje menj nasejalo s pšenico nego lani, ter se bode za 100 milijonov bushelov menj pridelalo, ker je vsled preobilne produkcije cena že tako pala, da se ni več splačalo sejati pšenice. Pa še je leži toliko v zalogah in letos zopet dobro obeta, da ni upati visokih žitnih cen.

Ogerskemu se tedaj zapira glavni trg za žito na zahod, od vzhoda pa tišče preko naše meje rumunska in ruska žita. Torej se ne moremo čuditi našim zaveznikom na Ogerskem, ako bi radi dosegli pri Nemcih in Francozih odprte meje za svoje žito, makari če se nasproti žrtvuje kaka avstrijska industrija po znižanju carin za nemške in francoske fabrikate. Ta dualizem v interesu delal je velike težave pri sklepanju carinske zveze l. 1878, ta dualizem je storil, da se letos državnemu zboru predloženi novi carinski tarif ni upeljal, če prav je bil v odseku dodelan in že se sliši, da Madjari žele raznih sprememb v določbah carinske in trgovinske zveze.

Ko bi ne zahteval vsedržavni interes, da ostane še zanaprej Avstro-Ogerska v trgovinskem in carinskem oziru jedna celota, bi vsaj nam Slovencem le moralo po godu biti, ako se zruši ta zveza in se zopet postavijo carinske straže na meji mej Kranjsko-Štajerskem in Ogersko-Hrvatskem, kakeršne so bile pred l. 1848. Kajti, odkar so pale te carinske zavore, pala je tudi cena našemu vinu in žitu, ker se oboje na Ogerskem ceneje prideluje in ker celó železnice z najnižjimi tarifi pospešujó uvažanje vina z Ogerskega na našo stran.

Ker se nam bo pa še večkrat pečati s tem vprašanjem, ne spuščamo se danes v podrobnosti in si pridržujemo o priliki govoriti o nameravani carinski zvezi mej našim cesarstvom in Nemčijo.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 18. julija.

Pražka „Politik“ obrača se proti onim nemškim konservativcem, kateri se hočejo odločiti od desnice. Ta list skuša dokazati, da je najprej treba, da se zadovoljijo nenemški narodi. Najbrž ta list le propoveduje gluhim ušesom, kajti ljudem Lienbacherjeve vrste ni nič za sporazumljenje mej narodi, ampak le za nekatera konservativna načela. Lichtensteinov organ pravi, da konfesionalna šola mora biti merilo nemškim konservativcem. Ta list sicer pravi, da nemški konservativci ne žele, pristiskati drugih narodnosti, a morajo se vendar najprej ozirati na lastni narod. S tem izgovorom se bodo povsod izogibali Slovanom dovoliti enakopravnost, kajti rekli bodo, to škoduje nemški narodnosti. Kako sodi o narodni enakopravnosti Lienbacher, je že večkrat javno pokazal, drugi njegovi somišljeniki v tem oziru še vedno nekoliko prikrivajo svoje mnenje, četudi se strinjajo z njim. Slovanski poslanci bodo morali v državnem zboru biti jako oprezní, ako hočejo doseči, da jih nemški konservativci ne bodo rabili le za svoje namene.

strmem in visokem bregu. Da je v istem gradu l. 1497. umrl Zmaj despot Vuk, kakor tudi, da je za časa Rimljanov tukaj stalo mesto Rittium, o tem naj Vas poučé preveleučeni Vaši zgodovinarji, kateri bodo Vam tudi vedeli povedati, da je v obližji denšnjega Starega Slankamna, na Mihaljevaškem polji, Ljudevit Badenski l. 1697. ali ka-li, potolkel vezirja Mustafa Cuprilića z vso njegovo turško vojsko vred. Samo toliko še utegnem in to že stoječ na ozki brvi s kopnega na parnikovo palubo, da Vas opozorim, da so nekdanji Slankamničanje to svoje selo krstili s tisto slano vodo, ki še dandanes ondu izvira.

Da je plovba po Dunavu jako prijetna, povedal sem Vam že ondat, ko sem se peljal prvokrat po njem doli v Zemun; vendar vse njene slasti užil sem še le zdaj, vozeč se pol dneva po širni reki navzgor. Na podunavskem parobrodu imate na izbero vsakovrstnih ugodnostij in zabav. Ako ste utrujeni ali blazirani in s svetom ali človeštvom skregani, skrijete se lahko v mračne podpalubne kajite ter ondu prežvekuje svoj moderni, ob presladnih jedilih in pijačah pridobljeni „spleen“; nasprotno pa, če Vam je oko še odprto za prirode lepote, morete se sprehajati gori po palubi, s katere se Vam razgrinjajo dražestni razgledi po obestranskih dunavskih obalah. Čutite li ušesen glad, eto Vam po vsej ladiji mnogojezične družčine, do-

Da pri volitvah v **Galiciji** ni bilo vse v redu, smo že večkrat omenili. Uradniki so agitovali za poljske kandidate. Le s takim pritiskom je bilo mogoče, da so Rusini dobili le 5 mandátov. Četudi je polovica prebivalstva rusinska. Le predobro poznajete sledeči slučaj, kako se je delalo pri volitvah. Državno pravdníštvo v Zloczowu je proti vsem uradnikom tamošnjega okrajnega glavarstva, od okrajnega glavarja do najmlajšega praktikanta začelo preiskavo zaradi zlorabe uradne oblasti.

Kakor oficijozni listi pišejo, opustila se je misel, da bi se sklenila carinska unija z Nemčijo. Ogri bi to bili sicer želeli, a ker ni upanja, da bi avstrijski državni zbor potrdil **avstro-ogersko** nagodbo, ko bi se z Nemčijo sklenila carinska unija, so tudi v Pešti popustili to misel. Nemški liberalni listi bodo še nekaj časa javkali, da se ne bode spolnila ta njih presrečna želja, potem bodo pa tudi utihnili. Kak nemšk poslanec bode to stvar sprožil tudi v državnem zboru, a njegove želje ne bodo našle odmeva pri večini.

Vnanje države.

Kakor časopisi poročajo, snideta se tudi letos proti koncu poletja nemški kancelar in grof Kalnoky. Ta shod bode imel potrditi, da **avstro-nemška** zveza že vedno trdno obstaja. Ministra se bodeta letos neki tudi dogovorila o raznih narodnogospodarskih razmerah mej Avstro-Ogersko in Nemčijo. Najbrž se bodeta razgovarjala o carinski politiki, kajti baš nemška carinska politika najbolj tlači naše narodno gospodarstvo. Ta stvar je pa sedaj še zato pos-bne važnosti, ker se sklepa nova avstro-ogerska nagodba.

Vest, da se da **ruski** car kronati za srednjeazijskega carja je neki jako potrla kiviškega in boharskega kana. Bojeta se že za svoji državi, mislita namreč, da Rusija hoče si prisvojiti hkratu vso zemljo mej Kitajcem in Afganistanom.

Razmere mej **Rusijo in Anglijo** neki neso tako napete, kakor se je nedavno poročalo. Rusi ne žele Zulfikarskega prelaza posesti, ampak le nekateré pašnike na severu od tega prelaza hočejo zase obdržati. To zemljo je ruska vlada že odločno zahtevala, ko je še vladal Gladstone. Ta kraj pa ni toliko vreden, da bi Anglija zaradi njega začela vojno, nek angleški list celo pravi, da je bilo nemumno od Granvilla, da ga je zahteval za Afganistan. Nekateri mislijo, da Rusija le zato sedaj misli malo bolj strune napeti, da Angleže straši z vojno, v katero je utegne zavleči novo konservativno ministertvo. To bi utegnulo neugodno uplivati za konservativce pri volitvah v jeseni. Tako bi zopet liberalci prišli na krmilu v Angliji in z njimi bi se pa Rusija že mirno pobotala. Grajenje transka-piške železnice Rusija energično nadaljuje. Komunikacijsko ministertvo je poslalo tja 40 inženérjev. Vsa parniška društva ne Hvalinskim morji morajo prevažati material za to železnico.

Turški sultan potrdil je trasovanje železnice Bellova-Vakarel in Uskub-Vranja. Dela se že začno koncem tega meseca. Dolgo se je Turčija obotavljala začeti graditi železnice, ki bodo vezale dose-danje turške železnice z bolgarskimi in srbskimi železnicami, sedaj vendar misli odpreti tako svojo deželo evropske trgovini.

Angleška spodnja zbornica vsprejela je v drugem branji budget, zgornja zbornica je pa vsprejela v tretjem branji zakon o indijskem posojilu in v drugem branji zakon o zboljšanju delavskih stanovanj.

Razmere v **Vzhodni Aziji** se za Francoze obračajo na bolje. Kakor poroča Courcy, se je anamska kraljeva rodbina zopet vrnila v Hué in je izbrala Tocnana, strijca Tuduc-ovega, prvim regen-

tom. Regentstveni svet se je reformoval, sedaj se stoji iz prejšnjih, Francozom prijaznih ministrov in več drugih velikašev. Vojno ministertvo izročilo se je Champeaux-u. Novi regent bode izdal oktic, kateri bode veleval vsem funkcionarjem v Tonkingu in Anamu, zopet napraviti mir, roparje kaznovati in francoske vojski iti na roko.

Dopisi.

Iz Celovca 17. julija. [Izv. dop.] Preteči ima le še malo dni in otvorila se bode koroška deželna razstava v Celovci. — Prihodnja sobota, 25. dan t. m., biti ima slavnostni dan nje otvorjenja in ker se je s potrebnimi pripravi in vredbami raznih za razstavo potrebnih prostorov počelo stoprav še le pred dobrimi 14. dnevi, potreba bode v vsem silami razstavnemu odboru poprijeti se dela, ako hoče, da reši svojo čast. — Z delom preje početi pa ni bilo mogoče zaradi šol, ker naučno ministertvo ni hotelo dovoliti, da bi se smela mestna ljudska šola, katere razni prostori se bodo v to svrhu porabili, zatvoriti pred 1. julijem. — S 1. julijem tedaj počelo se je delo in danes je že mnogo dogotovljenega; saj pa tudi vse mrgoli delavcev raznih obrtov in stanov na prostorih. — Za restavracijo zagradil se je ves prostrani Benediktinski drevored in na vseh prostorih postavili so se kandelabri za električno razsvetljava. — Pred razstavnim poslopjem nasadil se je umeten krasen park, v katerega sredini se nahaja velikanski kip „Karintiae“. Oglašilo se je 914 razstavljalcev in kolikor se sme soditi, razstavljene bodo nekatere prav lepo in umetno izdelane stvari. — To bila bi površno naslikana dobra stran tukajšnje razstave, slaba nje stran pa se ima iskati v političnih demonstracijah, ki se bodo pri tej priliki na široko izvajale in v katero svrhu uporabljemale se bodo vse slavnosti, da se tako pokaže nekdanje slovensko mesto Celovec došlim tujcem in obiskovateljem razstave v pravem nemškem svetu. — Da bode tako, to značijo nam že sedaj veliki drogi, ki se vzpostavljajo ob ulici, ki pelje v razstavo, in mej katerimi se odlikujejo posebno oni, ki so pobarvani s črno-rudeče-zoltimi barvami, in imajo nositi v znak blažene avstrijske spravljivosti velikonemško zastavo. In razstave odbor je za potrebno spoznal, da se jedna taka zastava posadi kot prva in ravno pred hišo tiskarne družbe sv. Mohora. Zakaj, to nam sedaj še ni znano, a mi si že mislimo svoje in ne motimo se. — Preverjeni pa smo, da take izzivajoče zastave tudi pri nas v Celovci neso na pravem mestu, ker teh barv ne more in ne sme odobravati nobeden avstrijsk podložnik, bodisi, Slovenec ali Nemec, Italijan ali Madjar. — Avstrijci ostanimo pri svojih državnih in deželnih barvah, imamo jih lepih, in ne brigajmo se za tuje pruske zastave. — V zvestih Avstrijancev srcih danes še ni zamrl žalostni spomin na l. 1866. in radi tega nemajo pravice avstrijski pruski Nemci prave in mironomisleče avstrijske podanike žaliti s takimi zastavami. — Da pa bodo mimo tega tudi tukajšni nemški pevci potrudili se z vsemi svojimi močmi, da se bode pridno prepevalo pesni „das deutsche Lied“ in „Wacht am Rhein“, to se umeva že samo ob

čim Vam se na oni le klopi ob krmilu ponuja zaveten prostorček za presladko sanjarjenje o vsem in ničemer. Da Vam mej sopotniki, nagromadenimi iz vseh svetovnih krajev in narodov, ne stradajo večno nenasitne, zvedave oči, je isto tako umevno, kakor če bi rekel: kjer je dosti farizejev ne pogrešate niti tercijalk. In kadar Vam bistra, porečna sapa preveje grlo in želodec, zvabijo Vas bujne dišave v kulinarčno področje, kjer Vam uslužni parniški postrešek priveže dušo z vsakovrstnim, po določenih predpisih cenjenim jelom in pilom. Obide li Vas po kosilu običajno popoldansko dolce far niente, zatečete se doli v salon ter se udaste v mehkih naslonjačih slastnej „siesti“. Ako se Vam pa toži po burnih političkih prepirih, posežete v grmado na mizi ležečih časnikov, kakor tudi, — če se Vam večnega pisarenja navajeni prsti začnejo krčiti — Vam je ob mirnem ladijinim toku kaj ugodna prilika, za pisanje kakega „vodenege“ podlistka, kratko rečeno, na takem podunavskem parobrodu imate vse mogoče, telesne in duševne prijetnosti in moderne zabavice za ubijanje zatega časa . . .

Toda Vi, ki ste se napotili v zeleni svet, da „štogod vidite i čujete“, izvestno ne boste premetavali tistih zastarelih, v duši Vam trohnečih neprijetnih spominov na bedasti svet in njegove „ludorije“, zlasti, ker ste se jim jedva umaknili iz

pretesnih mestnih koticov v širno prirodino naróčje; temveč oči Vam strmijo v pisani kalejdoskop čarobnih, pred Vami se razvijajočih prizorov. Dovolite mi, da se Vam v duhu pridružim:

Pri plovbi po Dunavu navzgor, zlasti s početka od Starega Slankamna, ne boste zagledali Bog ve kaj zanimivega! Na desni strani, to je na levem Dunavskem obrežji, širi se ploščnata samotna ravan, tu in tam zagrnena z zelenimi kulisami bujno obraščenih otokov, mej katerimi se zvija široka reka po raznih postranskih panogah: če Vam pogled zdrсне zdaj pa zdaj nad kakšno konjsko ali govejo čredo, ali Vam obvisi na tej ali onej samotnej kolibi, videli ste vse, kar je zanimivega na istej plati! Nasprotno pa, na južni strani Dunava je obalo strmo, visoko navpik po konci kipeče, na raznih krajih divje raztrgano in po vodi podmeljeno, kjer družega ne vidite, kakor posamične, daleč od obrežja na lanchih v reko spuščene mline s svojimi počasno se vrtečimi in z mahom obraščenimi kolesi.

Polagoma se začne obrežje gori na vrhu odmikati in se razploščati v razne, sem ter tja razdeljene robe in jarke ter se naposled razteka v širne dolinice in ravnice. Rastlinstvo postaje čim dalje bujnnejše, nazadnje se Vam predočijo plodovite, lepo obdelane njive in s podolgastimi vrstami prekrižane gorice, razgrebajoče v dražestni spremembi po vsem obrežji navzgor. Izza sprednje obdunavske

sebi in iz vsega tega in iz še več drugega, kar pa za sedaj raje zamolčim, je mogoče že danes soditi, da se bode tukajšnja razstava mimogrede uporabljala v politično demonstracijo.

Domače stvari.

— (Gosp. Jurij Šubic.) slikar v Parizu, pride še ta mesec v Ljubljano slikat pogojene slike v novem muzeji „Rudolfinum“. Najbrž pride v isti namen tudi njegov brat g. Janez Šubic domov.

— (Preiskava) zaradi žvižganja in kričanja pred kazinskim vrtom bila je danes končana. Gospod, katerega je vitez Gariboldi s palico po glavi udaril, obsojen je na 5 gld., par obrtniških pomočnikov in vajencev pa po 1 gld., eventualno na 6 ur zavora. Vsi obsojeni so pa samo zaradi tega, ker so „živio“ kričali. Dijaki so vsi oproščeni. Radovedni smo, koliko se bode prisodilo vitez Gariboldiju za njegov elegantni „Ritterschlag“ s palico.

— (O nedeljski veselici v Čitalnici) priobčila je Lajbaherica z dne 14. t. m. kritiko, ki je zlasti glede pevskih zborov jako zlovoljna. Gosp. Fr. Gerbic, ki je bil pri veselici prisoten in ki je gotovo kompetentna avtoriteta, poslal nam je protikritiko, katero pa bomo še le v prihodnji številki priobčili, ker nam danes nedostaja prostora.

— (Prememba posestva.) Gosp. Janez Pirnat, pekovski mojster v Ljubljani, kupil je od g. Elije Predoviča, posestnika več hiš na Poljanah in na Klavniški cesti, hišo št. 47 na Poljanski cesti za 8000 gld.

— (Na učiteljski v Kopru) udeležilo se je zrelostnih izpitov 15 kandidatov in jeden privatist. Med temi bilo je 10 Slovencev: Martin Cenčič, Miha Debeljak, Rajko Justin, Ferdo Lavrenčak, Adolf pl. Pahar, Milko Pakiž, Eduard Prinčič, Ivan Sivec, Albin Štrekelj, Ivan Trošt. Hrvatov bilo je troje: Ante Dukić, Ante Rajčić, Avgust Rajčić. Martin Cenčič in Ante Dukić napravila sta izpit z odliko, Cenčič s slovenskim in nemškim učnim jezikom, drugi, razen dveh, ko morata delati popravno skušnjo po 2 mesecih, in privatista, ki je pal iz več predmetov, pa z dobrim uspehom.

— (Ubežna dijaka.) 15. dan t. m. bil je pravi sodni dan za tiste nesrečne dijake, katerim je vest očitala, da se jim ni nadejati ugodnega spričevala. Vender je marsikateri še gojil nado, da ne bode tako hudo, kakor je mislil. Dvema dijakoma pa je šlo menda vse upanje po vodi in ubežala sta, ne da bi bila prinesla spričevali domov. Fran Ažman, sin tesarjev, ubežal je že 14. t. m., Alojzij Jug, prvošolec, sin Magdalene Jugove v Kravji dolini, popihal jo je tudi, da nihče ne ve kam. Oba dijaka iščejo.

— (V vojašnici) pri sv. Petru ukrali so neznani tatovi iz zaloge domačega pešpolka raznega usnja za 15 gld.

— (Popravek.) V včerajšnjem uvodnem članku se je v 15. vrsto urinila zelo kazeča tiskarska pomota: mesto „in z nepostavnimi žrtvami“ brati je „in z neprestanimi žrtvami.“

brežine kipé zeleni, z gozdi obsenčeni holmi, tu nekoliko višje, tam zopet malo nižje v dolgi, nepretrgani vrsti ob Dunavu, rekel bi, paralelno tekoči. In ti holmci, gospod urednik, so posamični, na široko razčlenjeni odrastki znamenite — Fruške Gore, katera se vleče v vsej svojej valovito obrisa-nej potezi polagoma počenši od Zemuna navzgor do Vukovara, kjer se zopet razteče v širno, ravno polje . . .

Po teh brežinah raste ono sloveče Karlovičansko vino, o katerem se pri Vas sanja marsikateremu pivcu Sternovega čevčka; ali piti ga je treba tukaj na izvoru, dokler je še nekrščeno, kajti ko pride Vam Ljubljancanom na mizo, navdihneno je že s krepostmi vseh sedmerih vinotvorniških svetotajstev . . .

A glejte — tam le pod hribom, blestijo se nama že naproti izmed zelenih goric — svetli Karlovci z belimi svojimi cerkvami, kupolami in zvoniki.

Karlovci, kakor Vam je znano, je svobodno mesto, sedež pravoslavne, grško-nezjedinene patrijarha. Mesto se prostira pol v nižini, pol pa na bregu, v prijaznem vzhodni Fruške Gore. Okolica mu je vrlo divna, vsa prepletena z bujnimi vinogradi. Prebivalcev ima nekoliko čez pet tisoč, izmed katerih so tri petine pravoslavni, ostali dve petini pa katoličani. Tukaj je razven omenjenega patrijarhovega sedeža, njegov duhovni stol, pravoslavno

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Peterburg 18. julija. Nasproti vznemirjujočim poročilom v inozemskem časopisju zadnje dni izjavlja „Journal de St. Peterbourg“, da so bila premikanja ruskih čet neznatna in da ima ruska vlada odločno voljo, da ničesar ne stori, kar bi utegnilo motiti uspeh vršecih se pogajanj. Javno mnenje naj se po neosnovanih vestih ne vznemirja.

London 18. julija. V gorenjej zbornici izjavil je Harrowby, da vlada upa, da bode z boljšim utrjenjem obali, trgovinskih pristanišč in z zboljšanjem vojnega brodovja mir najbolj zagotovila. Načrt zakona, da se prodaja zakupnih zemljišč zakupnikom na Irskem olajša s državnim predujmom za vso kupnino na 4% obresti, vsprejme se v prvem branji.

Poslano.

Koncem meseca junija prinašal je „Ljubljanski List“ v svojih predalih brezkončne članke in dopise iz Rudolfovega, ki so bili polni neutemeljenih in neopravičenih napadov proti meni in mojim političnim prijateljem. Ker oni list neki za uradnega velja, prisiljen sem, na vse to odgovarjati in po resnici dokazati dosledni razvitek volilnega gibanja.

Gotovo bi se rad ogibal polemike v novinah s svojimi nasprotniki, pa čast in dostojnost mojih političnih slednikov odločno zahtevata od mene, da zoper obrekovanja in grdenja, večsi najpodiše bira, razglase v uradnem listu, javno protestujem in je zavračam.

Slehnemu je znan postanek moje letošnje kandidature, stoječe na nedvomnem zaupanju, katero sem si pridobil po svojem šestletnem delovanju v državnem zboru, in sklicujem se v tem oziru na avtoriteto moža, čegar izjava bi utegnila prepričevalna biti za vsacega, ki pozna njegovo visoko stopinjo in kako se je vedel ta dostojanstvenik moji kandidaturi nasproti. Mož te avtoritete je deželni kranjski predsednik gosp. baron Winkler sam.

Ko sem imel čast, ravno pred ožjo volitvijo (5 jun.) razgovarjati se z g. deželnim predsednikom, izrekel je naravnost, da nema nič proti mojemu delovanju v državnem zboru, nasproti voljan bi bil, mojo kandidaturo z vsem svojim uplivom podpirati v vsakem drugem volilnem okraju, le mandat za dolenska mesta hoče nakloniti prof. Šukljeju, kot plačilo za izvrstne zasluge, katere si je ta zanj stekel v redakciji „Ljubljanskega Lista“.

Če je tedaj moj najhujši in jedin odločilni nasprotnik izjavil, da nesem izgubil njegovega zaupanja, sme se pač po pravici soditi, da so mi ono ohranili moji politični prijatelji, in to je tudi vzrok moje nove kandidature: zato je mi pa tudi ni bilo potrebno, svoje privržence priboriti si z nenavadnimi ali celo nevednimi sredstvi.

Očitano, da so se na moji strani glasovi kupovali, ovrže se samo po sebi, ako se pomisli, da jaz kot zasebnik ne zaukazujem z nobenim dispozičnim —, ali drugim zalogo, tako malo, kakor nemam „roga obilnosti“, iz kojega bi sipal obljube mastnih služeb in višjih stopinj, da bi vabil k sebi volice. Jasno je torej in neovrgljivo, da so vse take in jednake obdolžitve meni in mojim privržencem nasproti gola neopravičena domišljavanja in sumničenja.

Drugače je našel moj nasprotni kandidat politični stan: njegova kandidatura imela je le tedaj nekako verjetnost uspeha, ako se čast in populari-

bogoslovje in velika gimnazija. V Karlovcih se shaja tudi kongres grško-iztočne cerkve ali srbsko-narodni sabor: baš letos je — post tot discrimina rerum — sklican zopet ta zbor in se bodejo volitve dotičnih poslancev vršile od 20. do 26. avgusta meseca — kako in kaj se pripravlja za ta srbsko-narodni sabor — o tem bodeva slišala — v Novem Sadu.

Na sredi Karlovcev, na holmu, s katerega se vidi večji del mesta in njegove okolice, dvigajo se izza mestne hiše, razvaline starega grada; o njem pravijo, da ga je dal sezidati proti konci 15. stoletja neki Karlo in da se mesto po njem tako imenuje. Na drugem griču stoji cerkev, posvečena „Mariji od mira“, vzgrajena v spomin Karloviškega mira, ki se je tukaj sklenil l. 1699. Ta cerkev je postavljena v obliki zbornice, v kateri so se zastopniki raznih vlastij takrat posvetovali. Razven te cerkvice nahaja so v Karlovcih še četvorica cerkva: jedna katoliška, tri pravoslavne, izmed katerih je najlepša metropoliška cerkev sv. Nikole.

Kaj je bilo v starodavnih časih na mestu zdanjih Karlovcev, da-li res mesto Acimincum — to Vam naj povedo drugi, v to poklicani ljudje, kajti meni se mudi naprej!

Nedaleko od Karlovcev je selo Stražilovo, kameron so Srbi nedavno z Beča prenesli kosti srbskega pesnika Branka Radicevića. Ta genijalni pesnik, porojen dne 15. marcija 1824. leta v avstrijskem

teta dosedanjega poslanca spodkopuje. To pot je bilo neobhodno potrebno nastopiti in bila je tudi v tako široki in dolgi meri ustopana, da sem prepričan, ko bi bil vedel početnik nasprotne kandidature, baron Winkler, da se morajo v dognanje volitve njegovega ljubljence prof. Šukljeja uporabljati sredstva, koja so že skoraj prekorajčila mejo postavno dopustnega, — da bi se bil on gotovo z gnusom obrnil od svojih sodelalcev, in ko bi bil on vedel, da se mora v dosego bomega uspeha dvomljivih pet glasov vzeti vsem od deželne vlade zavisnim uradnikom jedna najdražjih političnih pravic, aktivna volilna pravica, (kajti jednako je, ako uradnike silim, ker bi sicer trpeli gnotne škode in vsakovrstne neugodnosti, ki so v oblasti kakega zlovoljnega predstojnika, — da oddajo svoje glase priporočenemu kandidatu, ali ako rečem, da je uradnik se odpovedal svoje volilne pravice na ljubo deželnemu predsedniku) in konečno da so se morali kakor neavstrijski državljani upisati v volilni zapisnik, tako volilci iz kmetskih občin ušteti mej meščane, verjetno je, da bi bil gospod baron Winkler, skušal, g. Šukljeja za njegove nenavadne zasluge za ožjo domovine in narod na drug način podariti kot z mandatom dolenskih mest za državni zbor.

Resnica je, da zatoženci pred sodiščem kazenskega sodnika ali pred javno sodbo občinstva menijo, da s tem opravičijo svoje ravnanje, ako tudi druge taiste krivnje dolžijo, in tako je tudi v tem slučaju: naši nasprotniki ne morejo utajiti pregreškov proti njim navedenih, torej jim ne ostaja drugega, kakor tudi našo stranko dolžiti taistega čina. Oni pa ne pomislijo, da so bile okoliščine in razmere volilnega gibanja takošne, da mora pristop in nepristransk presojevalec takoj razvideti neverjetnost proti nam navajanih obdolžitve. Pač pa mislim, da bo imel „Ljublj. List“ v prihodnje toliko spoštovanja do zdrave pameti svojih čitateljev, da jih ne bo več nadlegoval z objavami nepoštenih sredstev agitacije od naše strani. Pričakujem celo, da bo uradni list toliko dostojnosti varoval, da ne odpre več svojih predalov poslanim mu naznanilom in dopisom, ki jasno na sebi nosijo pečat neresnice niti navajajo z imenom osebnosti, katere bi se mogle proti napadom braniti, — da bom oproščen daljše polemike z osebami, s katerimi občeati mi moja čast ne dopušča.

Na Otočici, dne 12. julija 1885.

Margheri.

Zavarovalne stvari.

Od „AZIENDE“, avstro-francoskega društva za zavarovanje proti ognju, toči in vsakojakim drugim nezgodam, nam je došlo o obnem zboru 10. junija še sledeče za objavo vsem dotičnim, ki so pri tem društvu zavarovani. Zavarovalno društvo „Azienda“ deli se v dva glavna oddelka: a) za zavarovanje življenja in rent, b) oddelek za zavarovanje proti ognju, toči in vsakojakim drugim nezgodam. Delnic je bilo zastopanih 3175 z 57 glasovi.

Premije z rezervo vred iz lanskega leta znašale so pri požarnem oddelku 3.444.342 gld. Tem nasproti izdalo se je na stroških za protizavarovanje 498.496 gld., za povrnitev škode 1.133.358 gld., za plačane provizije 411.057 gld., za stroške zastopništva in agencij 260.234 gld. Na leto 1885 se je prenesla premijska rezerva 673.718 gld. in rezerva za škode 339.619 gld. Dobička je čistega ostalo 127.859 gld.

Oddelek za točo imel je premij 581.906 gld.; izdajki za protizavarovanje, škode in agente znašajo pa 493.398 gld., ostaja dobička 88.508 gld. nasproti zgubi lanskega leta, ki je znašala 123.484 gld.

Brodu na Savi, bil je jako nadarjen mladenič ter je zložil mnogo prekrasnih pesnij v narodnem srbskem duhu, izmed katerih se marsikatera prepeva po vsej Srbiji, zlasti njegovo, po njem imenovano „Brankovo kolo“, ki je pesem-vodnica pri plesanju kola. Žal, da je ta ljubljencec Fruškogorskih Vil umrl v najlepši svoji dobi, 29. letu. Njegove pesmi, izišle so še l. 1881. v VII. izdanji in sliki njegovo, prekrasen lesore, najdete zlasti tu v Sremu v hiši vsakega zavednega Srba.

Jako ganljivo je, kako Radičević v divni pesmi „Djački razstanak“ proslavlja umiljeno mu Stražilovo, kjer si želi biti pokopan, rekoč:

„... Kad mi se veće smrti mora,
Nek se smrknje izmedj ovi gora,
Tu nek mi se ladna kopa raka,
Tu će mene zemlja biti laka.“

Uglobljeni v žalostne misli o preranem ginjevanju vseh genijalnih ljudij, peljete se po Dunavu navzgor, mej rožnimi košato-gozdnimi otoki, da niti ne opazite, kako se obrežje vedno bolj razmiče in razploščuje, dokler Vas iz otočnih sanj ne predrami jarni parnikov zvon, ki Vas opozori, da ste pripluli pred obdunavsko postajo, na kateri se Vam nasproti blišči madjarski napis: Ujvidek, kar po srbsko znači — Novi Sad.

Na Dunavu.

Prostoslav Kretanov.

Oddelek za prevoznino je vsprejel na premijah 324.904 gld. in ima čistega dobička 68.077 gld. Skupni dobiček iz poslovanja in dohodki iz naložene glavnice znašajo za leto 406.271 gld. Od tega se morajo odbiti stroški za osrednjo upravištvo z 166.123 gld., na kar ostane še 240.147 gld. dobička. Od tega se odloči 35.000 gld. za napravo davčne rezerve, 12.095 gld. pa za odpis. Glede 193.052 gld. predlagal je upravni odbor, da naj se po odbitku postavnih dotacij izplača 8% dividenda v skupnem znesku 93.600 gld.; 40.000 gld. naložilo se je pa na poseben sklad. Obračun in pa predlogi, kako naj se dobiček porabi, so se vsprejeli. Dividenda za leto 1884 izplačevala se bo po 16 frankov na delnico od 1. julija nadalje pri blagajnici na Dunaji.

Glavni zastop „Aziende“ za Kranjsko, Koroško in Primorsko ima g. Josip Prosenec v Ljubljani, Slonove ulice št. 52. (423)

Listnica upravištva. Gosp. M. H. v Slavini. Z danes poslanim je naročnina plačana do 19. sept. 1885.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
17. julija	7. zjutraj	735-90 mm.	18-3° C	brezv.	jas.	
	2. pop.	734-57 mm.	28-0° C	sl. svz.	jas.	0-00 mm.
	9. zvečer	735-29 mm.	20-4° C	sl. sev.	obl.	

Srednja temperatura 22-2°, za 3-1° nad normalom.

Dunajska borza

dné 18. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 35 kr.
Srebrna renta	83 " 20 "
Zlata renta	109 " "
5% marcna renta	99 " 80 "
Akcije narodne banke	868 " "
Kreditne akcije	283 " 40 "
London	124 " 85 "
Srebro.	" " "
Napol.	9 " 89 1/2 "
C. kr. cekini	5 " 88 "
Nemške marke	61 " 30 "
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld 128 " "
Državne srečke iz l. 1864	100 gld 167 " 50 "
4% avstr. zlata renta, davka prosta	108 " 60 "
Ogrska zlata renta 4%	98 " 10 "
" papirna renta 5%	92 " "
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104 " "
Dunava reg. srečke 5%	100 gld 115 " 75 "
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	123 " 75 "
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	114 " 75 "
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 " 25 "
Kreditne srečke	100 gld 178 " "
Rudolfove srečke	10 " 18 " 25 "
Akcije anglo-avstr. banke	120 " 96 " 60 "
Tramway-drust. velj. 170 gld a. v.	194 " 25 "

Javna zahvala.

Dne 8. junija t. l. zadela je nesreča posestnike na Veseli gori in razun drugih poslopij pogorela je tudi prelepa cerkev sv. Frančiška Ksav. ki je bila pri vzajemni zavarovalnici „KONKORDIJA“ zavarovana. „KONKORDIJA“ je škodo v našo popolno zadovoljnost takoj cenila in nam podpisanim tudi že popolnoma izplačala. V dolžnost si štejemo, da se „KONKORDIJA“ za njeno vestno postopanje in za tako naglo izplačanje, posebno pa tudi njenemu glavnemu zastopniku gospodu Ignacijju Valentinčiču v Ljubljani po javnem potu najtopijeje zahvaljujemo in „KONKORDIJO“ vsacemu, kdor se zavarovati želi, iz lastne skušnje po vsi pravici priporočamo.

Alojzij Košir,

(430)

župnik v Št. Rupertu;

Janez Odlaček,

Jera Lukek,

na Veseli gori, poškodovani.

A. Krejči,

v Ljubljani.

kongresni trg, na voglu gledališčne ulice.

priporoča svojo veliko zalogo vseh vrst modernih

klobukov in kap;

prejema tudi

kožuho in zimsko obleko

črez poletje v shranjevanje. (112-25)

Dve lepi, dobro ohranjeni

kočiji,

jedna na pol odprta, druga zaprta, skoro novi, — isto tako na pol odprt (411-5)

eleganten koleselj

ima na prodaj po ugodnih cenah

Josip Lavrenčič v Postojini.

! Kdor se hoče smijati !

naroči naj se na

šaljivi „Jurjev koledar“

II. letnik, za leto 1886,

kateri bode prinašal obilo smešnega gračiva, pripovedk in humoresk z ličnimi podobami. „Jurij“ bode v svojem koledarji bril burke s prerokovanjem raznih stvari, katere se imajo prihodnje leto zgoditi. Ugank, izrekov in smešnih pesni mu ne bode manjkalo. — Izšel bode že oktobra meseca. — Cena mu je 55 kr. — Pisma in naročnino (399-2)

upravištvo „Jurja s pušo“, Trst.

Cesarsko, marcno in Bock-pivo

iz pivovarne

bratov Koslerjev

(6-29)

priporoča

v zabojih po 25 in 50 steklenic

A. MAYER-jeva

trgovina s pivom v steklenicah v Ljubljani.

Piccoli-eva esenca za želodec.

katero pripravlja

G. PICCOLI, lekar v Ljubljani.

Odravila kakor je razvidno iz zahvalnih pisem in zdravniških spričeval boleznim v želodcu in trebuhu, bolenje, krč, želodečno in premenjavno mrzlico, zabasanje, hemeroidje, zlatenico, migreno itd. in je najboljši pripomoček zoper gliste pri otrocih.

Pošilja izdelovatelj po pošti v škatljicah po 12 steklenic za 1 gld. 36 novc.

Pri večem številu dobi se primeren odpust.

(348-13)

Cena steklenic 10 novo.

Oglas.

Hrvatsko pjevačko društvo „Kolo“ iznajmljuje počenski 1. listopada 1885

prostorije opredeljene za gostiono

u ulastitoj novosagrađenoj kući na Sajmištu u Zagrebu, u koju svrhu pozivlje gg. gostioničare, koji bi te prostorije v najam uzeti htieli, da svoje ponudbe do 1. kolovoza ove godine podnesu i uruče g. Franji Ardoldu, javnomu bilježniku u Zagrebu, Gajeva ulica. Poblížji uvjeti mogu se uviditi svaki dan kod g. Fr. Ardolda.

Odbor hrv. pjevač. društva „Kolo“.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Bücking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodec, omedlevici, glavobolju, trebucholji, zasliženju, želodčnej kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlatej žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedij. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Prešernovem trgu. (716-56)

Zaloga s steklom, porcelanom in ogledali

M. RÖSSMANNA

v Ljubljani

priporoča svojo izbrano in bogato zalogo namiznega posodja, kakor tudi posode za kavo in čaj ter vse v to stroko spadajoče stvari bele in pisane.

ZALOGA

ogledal s pozlačenim okvirjem in brez okvirja, pozlačenega lesa za okvirje, petrolejskih lamp, bronastih svečnikov, otlega stekla in steklenih plošč (391-3)

po najnižjih cenah.

Burgundsko vino.

To fino in dobro Burgundsko vino Ogerske (francoske trte, nasajene v obširnih vinogradih na Ogerskem) priporočajo slavni zdravniki zaradi njega milobe in izvrstnih svojstev pri želodčevih boleznih, pomanjkanju krvi, oslabiljenju, diarrih in rekonvalescenci z izrednim vspehom. — Zdravilnica v Lindewiese (Slezija) uporablja to vino že več kakor 15 let in priporoča posebno kot okrepujoče pri rekonvalescenci.

Jedino zalogo za Kranjsko

ima (407-1)

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Velika steklenica velja 80 kr., 10 steklenic 7 gld.

Po pošti se pošlje najmanj 5 steklenic.

poštnem povzetji

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Mazilo za lase, jedno najboljših sredstev, da se prostor, kjer rasejo lasje, utrdi in da lasje ne izpadajo, ob enem jim daje lep lesk in se uporablja z gotovim vspehom pri tisočih. 1 lonček za dolgo časa samo 60 kr.

Francosko žganje najboljša vrste, ljudstvu priljubljeni lek; mala steklenica 20 kr.; velika steklenica 40 kr. z obširnim navodom za uporabo.

Parizki prašek za dame, najfinejše vrste, bel in rožast, v škatljicah po 30 kr., s pravo rožino vonjavo, zelo nežen po 40 kr.

Orientaliski dišeči prašek odvzame, če se dene mej perilo, neprijeten duh po mili in razširja prijetno vonjavo, 1 zavitek 30 kr.

Ozeblinski balzam po dr. Képesu je odlično najboljšo sredstvo zoper vsako ozeblino in zastarele ozeblinske bule. Steklenica z navodom vred 30 kr.

Merčesni prašek prežene: bolhe, stenice, muhe, mole; dobiva se v poljubnih cenah in v steklenicah po 20 kr.

Seidlitz-prah je prijeten, razstapljen in kri čistilen pripomoček in znamenit zoper zaprtje telesa in krvne navale. 1 škatulja z navodom vred 80 kr.

Malaga najfinejša v botelijah po 60 kr.

(406-2)

Razpošilja se vsak dan po poštnem povzetju.

Rogačka kislina.

Stajerski deželni zdravilni zavod.

Južno železnična postaja:

Poljčane.

Glasovite kisline z glavberjevo soljo, jeklene kopeli, zdravilnica z mrzlo vodo, ozdravljenje z mlekom in siratko. — Glavno označenje bolezni prebavljivih organov.

Ugodno bivališče.

Saisona od maja do oktobra.

Prospekti in naročbe za stanovanja na ravnateljstvo. (126-10)

BUDIMSKA Rákóczy GRENCICA,

katero so analizovali in označili deželna akademija v Budimpešti, profesor dr. Stölzel v Monakovem, profesor dr. Hardy v Parizu in profesor dr. Tichborne v Londonu, priporočajo profesor dr. Gebhardt v Budimpešti in nedavno profesor dr. Rokitsky v Loomostu, profesor dr. Zeissel na Dunaji in profesor dr. Sigl v Stuttgartu in druge medicinske kapacitete zaradi njegove bogate vsebine lithiona; posebno uspešno se uporablja pri trdovratnih boleznih prebavljivih organov in zaprtju vode ter se pred vsemi znanimi grenčicami posebno izredno priporoča. — Dobiva se po vseh špecerijskih prodajalnicah in prodajalnicah mineralnih vod, kakor tudi skoraj v vseh lekarnah in droguerijah, vedno na novo natočena. — Prosi se, da se zahteva izrečno Budimska Rákóczy. (213-13)

Lastniki: bratje Loser v Budapešti.